

वार्तुविक्रयं ब्राह्मणविक्रययोः । व्रतव्युतिरवकीर्णत्वम् ।
 दाराणामपि परिणीतानामपि विक्रयः । अपत्यस्यानेक-
 विधस्य । ब्राह्मता यथाकालमनुपनयनमसोमयाजित्वञ्च ।
 बान्धवत्यागो बान्धवस्य सपिण्डादेरनिमित्तत्यागः । भूत-
 काध्यापनम् मूल्येन वेतनादिना विद्यार्पणम् । भूताञ्च
 वेतनपरिगृहीताद्देदादि विद्यापहणम् । अपत्यानां लाक्षा-
 दीनां सक्तम्, गोरवादीनां चासक्तम्, ब्राह्मणेन विक्रयः ।
 सर्वाकरेषु सुवर्णाद्युत्पत्तिस्थानेषु नियोगः । तैलादियन्त्रस्य
 यस्तुतेजनादियन्त्रस्य च प्रवर्त्तनम् । धान्यादीनां यथा
 कथञ्चिन्नाशनं स्त्रियाज्जितधनजीवनम् । अभिचारः पर-
 हिंसार्थं जपादिकर्म, मूलकर्म वशीकरणं मूलादिक्रिया । इन्द्र-
 नार्घम् इन्द्राणामशुक्लाणां ह्येदनम् । आत्माधं पाकक्रिया
 न वैश्वदेवाद्यर्घा । गणदेवलकृतस्काराद्युत्तमलक्षणम् । सा-
 मार्येऽपि श्रोतस्मात्तान्त्रपरिग्रहः । स्त्रियं हेमनरा-
 ष्वरजतभूमिमणिनिक्षेपेतरद्रव्यहरणम् । देवर्षिपितृसम्ब-
 न्धिन ऋणस्यानपशोधनम् । असंख्यास्ताभिगमनम् पाप-
 खण्डनाभ्यासः । कुशेलवस्य कर्म तौर्यत्रिकं तस्य सत-
 तानुष्ठानम् । कुष्यस्यासारद्रव्यस्य ताम्रकांक्षादेः स्त्रियम् स-
 द्यपस्त्रिया मद्यपावाद्य स्त्रिया निषेवणम् ब्राह्मणेन । स्त्रियाः
 गृहवैश्वल्लियाणाञ्च वधः । नास्तिक्यं नास्ति परलोक
 इति व्यवसितिः । उपपातकमेकैकम् “एकैकमुपपातकमिति”
 याज्ञवल्क्यवचनात् । एवञ्च गोवधादिनास्तिक्यान्तानि
 पञ्चाशदुपपातकानि । विष्णुना “अनृतवचनसुक्ते” राज-
 गामि च पर्युक्तम् । गुरोश्चाखीकनिर्वन्धेदेतिन्दिन्धाधेतस्य च
 त्वाभः” अन्यानि च मन्त्रानि उक्त्वा “उपपातकिन
 चैते कुर्युषान्द्रायणं नराः” इति उपपातके दर्शितम् ।
 तत्र नृपादिसमासु परापकारव्यतिरेकेणात्मन उत्कर्षस्या-
 वनं तथा राज्ञः पुरतः परापकारव्यतिरेकेण परदोष-
 कीर्तनम् । मृतमात्रोपकारकगुरोर्निध्याभिर्यसनम् ।
 तथा परिहासादिना वेदनिन्दा तथाऽसंख्यास्ताभियोगेना-
 धीतवेदविकारणञ्च यज्ञेषु तदुपपातकं शुक्लं पुनरेतेषां
 मनुनाऽनुपातके दर्शितत्वात् । अन्यानि चोपपातकानि
 ऋत्यन्तरेऽनुसन्धेयानि” ।
 “गोवधो ब्राह्मतास्त्रेयस्त्वर्णानाञ्चानपक्रिया । अनाहिता-
 ग्निताऽप्यविक्रयः परिवेदनम् । भृतादध्ययनादानं
 भूतकाध्यापनन्त्या । पारदार्यं पारिवित्त्यं वार्तुव्यं लवण
 क्रिया । स्त्रीनृद्विद्वत्त्ववधो निन्दितार्थोपजीवनम् ।
 नास्तिक्यं व्रतलोपस्य सुतानाञ्चैव विक्रयः । धान्यकु-

प्यपशुस्त्रेयमयाज्यानाञ्च याजनम् । पितृमातृसुतत्याग-
 स्तङ्गागारामविक्रयः । कन्यासन्धूषणञ्चैव परिवेदकया-
 जनम् । कन्याप्रदानन्तस्यैव कौटिल्यं व्रतलोपनम् ।
 आत्मनोऽर्थे क्रियारम्भो मद्यपस्त्रीनिषेवणम् । स्वाध्या-
 याग्निमुतत्यागो बान्धवत्याग एव च । इन्द्रनार्घन्दुम-
 च्छेदः स्त्रीहिंसौषधजीवनम् । हिंस्रयन्त्रविधानञ्च
 व्यसनान्यात्मविक्रयः । गृहप्रेष्यं हीनसंस्थं हीन-
 योनिनिषेवणम् । तथैवानाम्बे वासः पराक्षपरिपुष्टता ।
 असंख्यास्तादिगमनमाकरेणधिकारिता । भार्याया विक्र-
 यश्च वामेकैकमुपपातकम्” या० । “गोवधोगोपिण्डव्यापा-
 दनम् । काष्ठेऽनुपनीतत्वं ब्राह्मता । ब्राह्मणसुवर्ग्यं त-
 त्त्वमव्यतिरिक्तपरद्रव्यापहरणं स्त्रियम् । गृहीतस्य सु-
 वर्णादेरप्रदानं नृपानामनपाकरणम् । तथा देवर्षिपि-
 तृणां सम्बन्धुखस्यानापाकरणञ्च । सत्यधिकारे अना-
 हितानग्नित्वम् । ननु ज्योतिष्टोमादिकामभ्युतयः स्वाङ्ग-
 भूताग्निनिष्पत्त्यर्थमाधानमनुष्ठुत इति सोमांशकप्रसि-
 द्धिरतश्च यस्याग्निभिः प्रयोजनन्तस्य तदुपायभूताधाने
 प्रवृत्तिर्नीह्याद्यर्धिनस्त्वधनार्जने यस्य पुनरग्निभिः प्रयो-
 जनं नास्ति तस्याप्रवृत्तिरिति कथमनाहिताग्निता-
 दोषः उच्यते । अस्मादेवाधानस्यावश्यकत्ववचनादनित्य-
 न्तयोऽपि साधिकारत्वाविशेषादाधानस्य प्रयोजिका इति
 प्रवृत्तिः काराणामभिप्रायो लक्ष्यत इत्यदोषः । तथा
 अपत्यस्य लवणादेर्विक्रयः । सहोदरस्य ज्वेठस्य तिरतः
 कनीयसोमःतदाराग्निसंयोगः परिवेदनम् । पणपूर्वा-
 ध्यापकादध्ययनपहणम् । पणपूर्वाध्यापनम् । परदा-
 रसेवनञ्च हदारतस्यमव्यतिरेकेण । पारिवित्त्यं कनीय
 सि क्षतविवाहे ज्वेठस्य विवाहारापित्वम् । वार्तुव्यम्पु-
 त्रिविह्वदुपजीवित्वम् । लवणक्रिया लवणस्रोत्याद-
 नम् । स्त्रियावधो ब्राह्मण्या अपि आत्मैवीव्यतिरेकेण ।
 गृहवधः । अदीक्षितविद्वत्त्ववधः निन्दितार्थोपजीव-
 नम् वरार्जव्याद्यर्षितार्थोपजीवनम् । नास्तिक्यं ना-
 स्ति परलोक इत्याद्यभिनिवेशः । व्रतलोपो ब्रह्मचारिणः
 स्त्रीप्रसङ्गः । सुतानामपत्यानां विक्रयः धान्यं व्रीह्यादि
 कुष्यमसारद्रव्यन्मसुसीसादि पशवोगवाद्युक्षोषामपहर-
 णम् । “गोवधो ब्राह्मतास्त्रेयम्” इत्यनेन स्त्रियपहणे-
 नैव सिद्धे पुनर्धान्यकुष्यादिस्रियपहणं निन्द्यमते
 धान्यादिव्यतिरिक्तद्रव्यसंज्ञे नावश्यमेतदेव प्रायश्चित्तमपि
 तदतोन्मूलनमपि भवत्येव । एतेन बान्धवत्यागपहणे-